

at det ærede Medlem for Odense Amts 6te Valgkreds har Uret, naar han over for den højtærede Minister vilde pointere, at man vilde bortføre den ene Bane. Det er ikke det, man vil; nej, man vil stille dem uafhængig af hinanden. Vil Befolkningen derovre bygge en Bane paa 8 Mil i Stedet for en Bane paa 5 Mil, saa skulle de have Lov til det, men ville de nøjes med en Bane paa 5 Mil fra Varde til Nymindegab, saa skulle de ogsaa have Lov til det. Jeg skal derfor endnu en Gang anbefale det høje Ting at stemme for det Forslag, som er stillet af mig paa Vædringsforslagslisten under Nr. 13.

Buff: Skønt der jo kunde være Anledning for mig til yderligere at motivere det Vædringsforslag, som jeg har stillet, skal jeg paa Grund af den fremrykkede Tid fatte mig i stor Korthed. Jeg er i det underlige Tilfælde, at det Medlem her af Tinget, som har indbragt Forslaget om denne Bane, hvorom jeg har stillet Vædringsforslag, er den allerivrigste til at bekæmpe mig. Det er jo ganske mærkværdigt, at dette ærede Medlem indbringer et Lovforslag om en Bane, som han saa ikke passede paa i Udvalget at saa med, men naar jeg tillader mig i Henhold til min Ret at stille Vædringsforslag til 2den Behandling, saa bekæmper han mig ivrigt af alle. Jeg vil sige til den ærede Ordfører, som jeg har mere Interesse af at vende mig til: Naar han spørger mig, om jeg kan sige ham, hvor denne Bane skal gaa, og hvad den vil koste, saa siger jeg Jo, jeg har ikke tilladt mig at indbringe Vædringsforslag om en Bane uden at sætte mig ind i, baade hvor Banen vil gaa, og hvad den vil komme til at koste. Banen vil komme til at følge Tørringbanen 0,27 ud fra Horsens, den vil gaa over Esbjerg Vest om Gedved Sønden om Lillerup, Vesten om Elling, gennem Sæby, Sønden om Yding og ender ved Gudena. Banen vil blive ca. 3 Mil og koste 518,000 Kr. Det er i Korthed Svaret paa det Spørgsmaal, den ærede Ordfører stillede, og naar der saa tales om det andet Baneprojekt, og at de have Pengene til det, saa har jeg uden at blive modsagt her i Tinget sagt, at efter de Herrer's egen Oplysning om deres Brædstrup Bane, som jeg gentager jeg ikke har noget imod, at de saa, vil den koste ca. 1 Mill. Kr. Deraf kan vi gaa ud fra, hvis Loven vedtages, at der vil blive udrebet Halvdelen af Statskassen, men hvad have de saa? Ca. 200,000 og mangle 300,000, det er altsaa ikke Halvdelen af Pengene, og

der er grumme lille Udflugt til, at de kunne faa Halvdelen af de Penge tegne, som de skulle have. Derfor siger jeg, at jeg tror, jeg gavner Sagen ved at anmode det ærede Ting om at vedtage Forslaget og lade Befolkningen afgøre, hvem der kan bringe Pengene til Beje. — Endnu vil jeg kun gøre en Bemærkning over for et Vædringsforslag, som efter min Mening har langt større Betydning. Det er Vædringsforslaget til § 4. Jeg maa virkelig udtale min Forbavselse over den Kulde, dette Vædringsforslag har mødt, navnlig hos den ærede Ordfører for de 12 Forslagsstillere (Bojzen), at den ærede Minister ligeledes har mødt Forslaget med Kulde, forundrer mig ikke. Vi havde jo her i Tinget i Forsjor vedtaget et Lovforslag om Ekspropriationsregler for Jord til Baner, naar de bestaaende Anlæg skulde udvides. Det var nemlig ikke muligt for Regeringen at faa Udvidelser ved forskellige Kæbstæder, navnlig naar man ikke fik en Ekspropriationslov. De, der have haft Sæde i Tinget i nogle Aar, ville vide, at ved Ringsted var der særlig Banfærlighed for at faa en Udvidelse sat i Gang. Ministeren stillede sig imod, at vi fik Ekspropriationsregler som dem, jeg her har foreslaet. Dette Ting forlangte dem, og et Lovforslag blev gennemført for to Aar siden i dette Ting, hvorved vi fik Ekspropriationsregler lignende som dem, der findes i Loven af 1861. Da vi saa i Fjor skulde tage de almindelige Bestemmelser om, hvorledes man skulde faa Jord til de Snefærme, der skulde opføres langs Banerne, saa kom atter det Spørgsmaal op, om hvilke Regler der skulde bruges for at faa den hertil fornødne Jord. Ministeren satte sig imod, at det blev Regler, hvorefter de paagældende Godsejere fik Ret til at have delegerede i Taksationskommissionen, men Tinget stillede sig paa det Standpunkt, at det sagde: Naar Folk afgive Jord til offentlige Djemed, bør de ogsaa have Lov til at have i alt Fald nogle delegerede i den Kommission, der skal bedømme Jordens Værdi. Dette blev vedtaget, men nu i Aar kommer man og vil aldeles ikke kendes ved de Principer og Regler, som vi bestandig her i Folketinget have hævdet over for de Godsejere, der skulle afstaa Jord i offentlige Djemed. Derfor siger jeg, naar Forslaget har mødt den Kulde, det har, fra den ærede Ordfører for de tolv Forslagsstillere, saa forstaar jeg det virkelig ikke, og det staar i hørt Fald for mig saaledes, at det er det høje Ting, der fuldstændig har chanceret over til det Standpunkt, som den ærede Minister, og